

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

***XVI Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих
учених***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ»**

19 травня 2023 року

м. Рівне

ББК 72 НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
УДК 001+37+316.3 МОЛОДИХ: Матеріали XVI Міжнародної
Н-34 науково–практичної конференції здобувачів вищої освіти
і молодих науковців. Рівне: РВВ РДГУ. 2023. 159 с.

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд. іст. наук, проф.– *голова оргкомітету*;

Дейнега Олександр Вікторович – д-р екон. наук, проф. – *заступник голови оргкомітету*;

Сачук Роман Миколайович – д-р вет. наук, проф. – *заступник голови оргкомітету*;

Павелків Роман Володимирович – д-р психол. наук, проф.;

Петрівський Ярослав Борисович – д-р техн. наук, проф.;

Сойчук Руслана Леонідівна – д-р пед. наук, проф.;

Войтович Ігор Станіславович – д-р пед. наук, проф.;

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – д-р екон. наук, проф.;

Павелків Віталій Романович – д-р психол. наук, проф.;

Виткалов Сергій Володимирович – д-р культ., проф.;

Грицай Наталія Богданівна – д-р пед. наук, проф.;

Михальчук Роман Юрійович – канд. іст. наук, проф.;

Гамза Анна Володимирівна – канд. пед. наук, доц.;

Шамсутдинова Маріам-Софія Бахударівна – здобувач ступеня PhD спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки;

Мовчко Олег Петрович – здобувач вищої освіти IV курсу психолого-природничого факультету;

Задерейчук Оксана Олегівна – здобувач вищої освіти III курсу факультету математики та інформатики.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 25 травня 2023 р.).

від імені народу він спілкується з богами на небі. Людина народжується з певними моральними якостями, які потрібно жити в гармонії з нею, живучи за моральним законом (Дао), і вдосконалювати їх через освіту [4, с. 94].

У формуванні благородних людей принцип знання також виконує свою місію. Для Конфуція знання є знання людей, тобто його вчення про знання підпорядковане соціальним питанням. Навчання повинно бути вибірковим: «Я більше слухаю і вибираю найкраще». Навчання має супроводжуватися рефлексією, доповненою логічним мисленням: «Навчання без рефлексії – марна трата часу». Знання включають як сукупність інформації («Я спостерігаю різноманітність і все зберігаю в пам'яті»), і вміння розглядати проблеми з різних сторін, методів. Це метод, який найбільше цінують філософи.

У праведності бути людиною Конфуцій також вважав Іхе (обов'язок і пристойність). Навчання вірності, удосконалення дружби та обов'язковий етикет можуть посилити зв'язок між плоттю та кров'ю. Вони підтримують життя і служать духам (мертвим) і душам. Вони – ворота до раю і людських почуттів [3, с. 115].

Суспільство розвивається не саме по собі, не стихійно, а згідно з «шляхом неба» як верховного бога. Держава, її правителі, її повноваження – це святе, це «Божа воля». Відповідно до цього, Конфуцій розділив людей на чотири категорії: Перша категорія – це ті, хто народжується зі знанням. Такими знаннями дарує їх «День Неба». Друга група – це ті, хто здобуває знання в процесі навчання, третя – люди, які мають труднощі в навчанні; четверта група – це народ.

Конфуцій проповідував наступні принципи: Чжень (доброзичливість), Лі (норми поведінки), Чжи (знання), Віра (взаємність) і І (обов'язок) повинні ґрунтуватися на принципі синівської шанобливості – любові сина до батьків. Син ніколи не може бути розлучений зі своїми батьками. Після смерті батька син три роки не може нічого змінити в домі. І навіть якщо батько злочин, синові залишається тільки смиренно підкоритися і переконати його повернутися на добру дорогу [4, с. 97].

Поклоніння предкам і норми Сяо сприяли процвітанню сімейного і родового культу. Сім'я розглядається як ядро суспільства. Її інтереси вище особистих. Сьогоднішнє китайське суспільство характеризує солідарність між членами однієї родини та високою повагою до батьків і померлих родичів. На думку китайців, померлі продовжують брати участь у житті сім'ї, тому майбутні покоління повинні піклуватися про них і шанувати їх.

Гармонійні стосунки є дуже важливим елементом конфуціанства. Із взаємин виникають різні обов'язки між дитиною і батьком, керівником і підлеглим, вчителем і учнем. Якщо молодший повинен бути вірним старшому, то старший повинен проявляти доброзичливість в свою чергу до меншого [1, с. 135].

Отже, конфуціанство зіграло велику роль у розвитку китайської культури. Слід погодитися з тими, хто стверджує, що конфуціанство в Китаї – це насамперед «мистецтво життя». Китайська цивілізація століттями формувала основні принципи релігії і етики, норми поведінки, певні ціннісні орієнтації. Стійкість і спадкоємність національних традицій і психологічних стереотипів сприяє їх міцності і стійкості.

Список використаних джерел:

- 1.Заліська М. Вплив Конфуціанства на розвиток культури Китаю. *Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей I Міжнародної науково-методичної конференції*, 20 березня 2020 р. Х. : ХНПУ ім. Г. С. Сковороди, 2020. С. 134–135.
- 2.Переломів Л.С. Конфуцій про людину. Особистість у Китаї: *Зб. ст. РАН, Ін-т сходознавства*. Суми, 1992. С.41-62.
- 3.Усик А. Вчення Конфуція та конфуціанство в контексті китайської філософської традиції (етико-соціальний аспект): дис. канд. філол. наук: 09.00.05 / Усик Алла Володимирівна. Київ, 1999. 168 с.
- 4.Шпарик О. Суспільно-історичні передумови становлення Конфуція як видатного мислителя і педагога Давнього Китаю. *Освіта Донбасу*. 2010. № 4/5 (141/142). С. 94–103.

СКІФСЬКІ ЦАРСЬКІ КУРГАНИ: ОСОБЛИВОСТІ ВИНИКНЕННЯ.

Харчук В. С. здобувач вищої освіти

Гуменюк О. В. кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України

Рівненський державний гуманітарний університет

Скіфи, що жили на території України (степова і лісостепова зона, зокрема Придніпров'я, Крим) з VII до III – II століття до нашої ери, залишили по собі велику кількість курганних поховань. Історія перших розкопаних скіфських курганів почалася в 1763 році з так званого Мельгунівського кургану або Литої могили (2 половина VII століття до нашої ери). Він знаходиться в Кіровоградській області, Знаменський район, село Копань. Розкопки, якщо можна їх так назвати, проводилися за наказом генерал – губернатора Мельгунова Олексія Петровича. Оскільки ні про археологію, ні про скіфів, Мельгунов не мав ні найменшого поняття, то докладних і правдивих відомостей про стан кургану майже немає. Могильник був споруджений наприкінці VII століття до нашої ери та його добували в IV столітті до нашої ери. Приблизна висота кургану близько до 10,5 метрів, об'єм, на жаль невідомий. На вершині була кам'яна баба. Незважаючи, на те, що курган був розкопаний неправильно, по варварськи, деякі цінні знахідки вдалось віднайти. Наприклад, золоте оздоблення акінака та його піхов прикрашеними фігурками міфічних тварин в передньосхідному стилі та різноманітні золоті прикраси (золота діадема, 17 золотих платівок з зображеннями тварин), бронзові наконечники стріл, зброя скіфського стилю тощо. Всі знахідки були передані цариці Катерині II та потім опинилися в Ермітажі.

Одним з найбільших курганів Північного Причорномор'я та Криму є Куль – оба (з татарської мови – запах попелу). Виявлений матросами під час пошуку матеріалів для будівництва казарм у 1830 році за 6 км на захід від міста Керч. Курган Куль – оба (2 половина IV століття до нашої ери) мав висоту близько 10 метрів. В середині було поховання царської родини скіфів. Цар у своєму дерев'яному саркофазі був вбраний у парадний одяг вкритий

чисельними золотими бляшками, на шії велика золота гривна (маса 416 г) з зображеними скіфами – вершниками, на голові мав гостроконечний башлик, так само вкритий золотими бляшками. При собі цар мав акінак з оздобленими золотом піхвами та прикрашеними фігурками тварин, нагайки, яка обвита позолоченою стрічкою, бруска, точила, сагайдак з луком та стрілами тощо. Біля саркофага також знайдено золота чаша – фіал. Цариця була в кипарисовому саркофазі, який був розписаний та прикрашений різноманітними сценами з міфології давніх греків і скіфського життя. Вона була вбрана в одяг вкритий золотими бляшками, шия вкрита золотою гривною з зображеннями левів, на руках масивні золоті браслети, голову прикрашала електрова (сплав золота і срібла) діадема та золоті скроневі підвіски. З особистих речей бронзове зеркало з позолоченим руків'ям, 6 ножів, веретено з слонової кістки, золотий кубок прикрашений зображеннями з скіфського життя. Біля слуги знайдено його грецькі поножі та шолом, кістки коня, срібну таріль, 2 ритони, кілік тощо. На жаль, коли шойно була досліджена північна частина склепу, туди прокралися грабіжники і винесли знайдені речі. Частину з них (наприклад, золота бляха в вигляді оленя) передали градоначальнику Стемповському. Матеріали розкопок зберігаються в Ермітажі.

Досить цікавим для дослідження є курган Чортомлик (кінець IV століття до нашої ери). Археологічні розкопки проводились Імператорською археологічною комісією, під керівництвом досить відомого на той час, російського археолога Івана Єгоровича Забеліна. Робота велась з 1862 по 1863 роки. Масштаби досліджень були велетенськими. Курган має висоту близько 20 метрів, діаметр – 350 метрів, розташований біля села Чкалове, на південний схід від міста Нікополь, Дніпропетровська область. Курганний насип має об'єм близько 82000 метрів кубічних. Для того, щоб пробитись до центру кургану робочим Забеліна довелося витягнути 17000 метрів кубічних ґрунту. На жаль, як і багато інших цей курган був розграбований. Та грабіжництво в цьому могилинику трохи відрізнялося, справа в тому, що одного невдачу завалило землею і біля його мертвого тіла знайшли: безліч золотих бляшок, шість акінаків з оздобленими золотом рукоятками, та оздоблені золотом піхви для меча з чеканними зображеннями битви давніх греків з скіфами. Та найбільш цінною знахідкою в невдалого грабіжника був обкладений золотом горит (скіфський футляр для лука й стріл) з зображеннями міфів з життя найвідомішого давньогрецького героя Ахілла.

Незважаючи на це, на археологів чекала ще одна дуже дорогоцінна знахідка. Камера з похованнями була досить складною підземною спорудою: від центральної ями у сторони відходили великі ніші, які не були помічені грабіжниками. Там було знайдено нові поховання, де містилось сотні золотих і срібних предметів, серед яких і знаменита Чортомлицька амфора. Цей витвір скіфського та давньогрецького мистецтва зображує фігурки людей та коней. Здається нічого особливого, але коні на малюнку мають стремена і вудила. Для кінця 4 століття такі речі були революційними і амфора доводить, що саме скіфські кочовки на території України першими використовували стремена і вудила. Найкраще їх видно на одному з скіфських коней зображеному в середньому фризі амфори. Археологи та історики сходяться у думці, що греки (а за ними й інші народи Європи) перейняли стремена у вигляді петель і ременів саме у скіфів та вдосконалили вони вже були багато років потому. Чортомлицька амфора та багато інших цінних дорогоцінних скіфських пам'яток досі зберігаються в Ермітажі, лише порівняно невелика кількість дорогоцінностей залишилась в Україні.

Найвідомішим за своїми пам'ятками є курган Товста Могила (IV століття до нашої ери). Він знаходиться недалеко від міста Покров, Дніпропетровська область, могилиник досліджено позаштатним співробітником Інституту археології НАН України і поетом Борисом Мозолевським (1936 – 1993) у 1971 році. Висота насипу кургану становить 8,6 метрів, діаметр 70 метрів. Виявлено два поховання (центральне і бічне) одне з яких було пограбоване. Особливо відомий курган завдяки золотій пекторалі. Досить значним є те, що знайдені дорогоцінні пам'ятки зберігаються в Україні, в Музеї історичних коштовностей у Києві, а не в Ермітажі, куди вивезли дуже велику кількість скіфських пам'яток. Взагалі перевезення пекторалі до Києва є дуже цікавою історією. Борис Мозолевський приховав дорогоцінну пам'ятку і таємно доставив її до Києва. Там дослідник зміг потрапити до Олеса Гончара, який зміг допомогти Мозолевському зустрітись з головою ЦК КПУ Петром Шелестом. Так Борис Мозолевський став наймолодшим співробітником Інституту археології НАН України. А золота пектораль залишилась в Києві у Музеї історичних коштовностей, навіть через тиск Москви і зберігається там до сьогодні.

Золота пектораль одна з найдорогоцінніших та найвідоміших пам'яток, яку будь – коли знаходили в скіфських курганах. Її вага становить 1150 г, діаметр – 30,6 сантиметрів, зроблена з золота 958 проби. Вона була виготовлена за допомогою лиття з невідомою восковою моделлю, карбування, гравіювання, філігрань, паяння, інкрустація кольоровими емалями. Пектораль місяцеподібної форми складається з трьох ярусів. На верхньому ярусі зображено кілька сцен, головна, де кілька напівроздягнених чоловіків готують якийсь ритуал. Ліворуч і праворуч можна побачити коней, корів та вівець, їх доять скіфські слуги тримаючи в руках горщик і амфору. На середньому ярусі фігурки птахів серед різноманітних квітів, на нижньому ярусі багато сцен полювань і терзань диких та фантастичних тварин. Все це виконано дуже майстерно, скоріше за все на замовлення десь в ювелірних майстернях Пантікапея чи навіть Афін. Про інтерпретацію сюжету цих сцен розроблено велику кількість гіпотез і концепцій. Кургани є дуже важливими джерелами для вивчення скіфської історії і їх дослідження також перевіряє інформацію надану істориками Стародавньої Греції, Риму та інших держав того часу.

Список літератури:

1. Мельгунівський курган / Ю. В. Болтрик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018.
2. Куль-Оба / С. В. Полін // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016.
3. Мозолевський Б.М., Пустовалов С.Ж. Курган «Довга Могила» з групи Чортомлика / 36 наук. праць. Культурологічні студії. Вип.2. - К.: К-М Академія, 1999. - С. 118-140.

ГЕНОЦИД ВІРМЕНІВ В 1915-1923 РОКАХ

Мефанік Т.С., здобувач вищої освіти

Плюта Н. В. кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет

Вірменський етнос сформувався на VI столітті до н. е. біля Вірменського нагір'я (території сучасних Азербайджану, Вірменії, Ірану та Туреччини). Протягом усієї історії, контроль над Вірменією, розташованої на кордоні Європи та Азії, відігравав ключову роль у політиці держав регіону. Перебуваючи на перетині основних торгових шляхів та поблизу великих центрів виробництва шовку та інших важливих товарів, Вірменське нагір'я було місцем постійних військових конфліктів та спустошливих набігів.

З середини VII століття більшість території Вірменії перебувала під владою арабів. Релігійне протистояння вірмен, які не бажали відмовитися від християнства під час численних вторгнень мусульман (арабських Аббасидів, сельджуків та огузьких тюрків, персів) на територію історичної Вірменії, що відбувалися протягом століть, а також спустошливі війни та вимушені масові переселення вірмен, етнічної структури населення регіону - чисельність вірменського населення зменшувалася.

Попри те, що переважно більшість вірменського населення становили бідні селяни, серед мусульманського населення був поширений стереотип «хитрого і успішного» вірменина. Ворожість до вірмен поглиблювали невіршені соціальні проблеми у містах і боротьба за ресурси в сільському господарстві. Ці процеси ускладнювалися припливом мухаджирів - мусульманських біженців з Кавказу та з новостворених балканських держав, а також кримських татар. Вигнані християнами зі своїх земель біженці направляли свою ненависть на місцевих християн. Претензії вірмен щодо надання гарантій національної безпеки та одночасне погіршення їх становища в Османській імперії призвели до виникнення так званого «вірменського питання».

Ситуація досягала апогею, і в 1894-1896 роках відбулись масові вбивства, які забрали життя багатьох десятків, а то й сотень тисяч вірмен, і включали три основні епізоди: різанину в Сасуні, вбивства вірмен по всій території імперії восени і взимку 1895 року та різанину в Стамбулі й в районі Вана, для яких послужили протести місцевих вірмен. Точну кількість жертв різанини 1894—1896 років підрахувати неможливо. Ще до закінчення насильницьких дій лютеранський місіонер Йоганнес Лепсіус, який перебував у Туреччині, використовуючи німецькі та інші джерела, зібрав таку статистику: убитих — 88 243 осіб [11], розграбованих міст і сіл — 2 — 456, осквернено церков і монастирів - 649, перетворено на мечеті церков – 328.

У період із 1909 по 1913 рік активісти руху «Єднання і прогрес», що на той час мали прихильність в Османській імперії схилилися до більш націоналістичного бачення майбутнього держави. Вони відкидали ідею поліетнічної османської держави та прагнули до створення культурно та етнічно однорідного турецького суспільства. Численне вірменське населення Східної Анатолії було, на їхню думку, демографічною перешкодою на шляху досягнення цієї мети. Після кількох років політичних потрясінь 23 листопада 1913 року внаслідок державного перевороту лідери партії «Єднання та прогрес» отримали диктаторську владу.

Перша фаза депортації почалася з відсилання вірмен Зейтуна та Дертіола на початку квітня 1915 року. 24 квітня було заарештовано та депортовано вірменську інтелігенцію Стамбула, депортації зазнало також вірменське населення Олександретти та Адани. 9 травня уряд Османської імперії ухвалив рішення вислати вірменів східної Анатолії із їх місць проживання.

26 травня 1915 року Талаат-Паша представив «Закон про депортацію», присвячений боротьбі з виступаючими проти уряду у мирний час. Закон було затверджено меджлісом 30 травня 1915 року. 21 червня 1915 року, під час заключного акта депортації, Талаат наказав вислати «всіх вірмен без винятку», які жили в десяти провінціях східного регіону Османської імперії, за винятком тих, хто був визнаний корисним для держави[12].

Депортація проводилася згідно з трьома принципами: 1) «принцип десяти відсотків», згідно з яким вірмени не повинні були перевищувати 10 % від мусульман у регіоні; 2) кількість будинків депортованих не повинна була перевищувати п'ятдесяті; 3) депортованим заборонялося змінювати місця їх призначення. Вірменам заборонялося відкривати власні школи, вірменські села мали перебувати з відривом щонайменше п'ять годин їзди від одного. Незважаючи на вимогу депортувати всіх вірмен без винятку, значна частина вірменського населення Стамбула та Едірне не була вислана з побоювань, що іноземні громадяни стануть свідками цього процесу.

Підкоряючись наказам центрального уряду, регіональна влада за допомогою місцевого цивільного населення влаштувала масові розстріли та депортації. Співробітники військових органів та служб безпеки, а також їхні прихильники знищили більшість вірменських чоловіків працездатного віку, а також тисячі жінок та дітей.

Під час конвойованих переходів по пустелі старі люди, жінки і діти, які вижили, зазнавали самовільних нападів з боку місцевої влади, банд кочівників, злочинних угруповань і цивільних осіб. У ході цих нападів відбувалися пограбування (наприклад, жертв роздавали догола, забирали у них одяг і піддавали їх огляду в пошуку цінностей), відбувалися звалтування, викрадення молодих жінок і дівчат, здириства, тортури та вбивства.

Після поразки Османської імперії в 1918 році країни-переможці вимагали від Туреччини покарати винних у злочинах проти військовополонених та вірменського народу. До початку роботи трибуналу основні керівники Іттіхат - Талаат, Енвер, Джемаль, Шакір, доктор Назім, Бедрі та Азмі - втекли за межі Туреччини. Згідно з обвинуваченням, депортації не були продиктовані військовою необхідністю або дисциплінарними причинами, а були задумані центральним комітетом Іттіхат, та їх наслідки відчувалися в кожному куточку Османської імперії. У доказах суд переважно спирався на документи, а не на свідчення. Трибунал вважав доведеним факт організованого вбивства вірмен лідерами Іттіхат. Суд визнав відсутніх на суді Енвера, Джемалья, Талаата і професора Незіма винними і засудив їх до страти. З присутніх на суді обвинувачених троє було засуджено до страти через повішення[14].

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Матюх О.С., Ціпан Т.С. ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ШКІЛЬНОГО КРАЄЗНАВСТВА.....	3
Пишняк М.М., Стельмашук Ж.Г. ФОРМИ І МЕТОДИ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ	4
Дулевич Д.Ю., Костолович М.І. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ВЕБ-СЕРВІСІВ НА УРОКАХ ГЕОГРАФІЇ	5
Гурсєва В.С., Ціпан Т.С., ПЕДАГОГІЧНЕ СПІЛКУВАННЯ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	7
Колеснік А.О., Сяська І.О. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПЕРЕКОНАНЬ УЧНІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ БІОЛОГІЇ	8
Гомонець М.В., Стельмашук Ж.Г. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЙ З ДІТЬМИ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	9
Фелістович Т.М., Ціпан Т.С. ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО ПРАЦІ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	10
Ничипорчук Г.П., Ціпан Т.С. ФОРМУВАННЯ ДУХОВНО-МОРАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ	12
Тарасюк Н.А., Ціпан Т.С. ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАКЛАДУ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ У РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ	13
Пономаренко В.Ю., Сяська І.О. ЗАСТОСУВАННЯ ЦИФРОВИХ ОСВІТНИХ РЕСУРСІВ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ	15
Ткачук Н.Г., Федорова Н.В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ З МОТОРНОЮ АЛАЛІЄЮ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ	16
Чеб М.П., Рудюк О.В. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ	17
Марушка Я.М., Третяк О.М. МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	18
Синіцька Н. В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СТЕРЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ НА ДОВЕДЕННЯ	20
Ваколюк А.М. ОСВІТНІЙ МОНИТОРИНГ ЯКОСТІ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	22
Кравчук М.Ю., Шалівська Ю.В. ОСНОВНІ ФОРМИ І МЕТОДИ ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	23
Рожко О.С., Стельмашук Ж.Г. ЗМІСТ І ФОРМИ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ДІТЬМИ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	24
Маринич А.І., Баліка Л.М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ДО НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	25
Гордусенко М.В., Стельмашук Ж.Г. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ СТРЕСОВИХ СИТУАЦІЙ ДІТЬМИ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	26
Яремович М.А., Сойчук Р.Л., ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ЗФПО ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ НУШ	27
Барчук М.П., Грищай Н.Б. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ ТА ЇХ РЕАЛІЗАЦІЯ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ «БІОЛОГІЇ І ЕКОЛОГІЇ» В СТАРШІЙ ШКОЛІ	28
Ляниця Б.І. І., Руденко Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	30
Акімов В. Ю. Сойчук Р. Л. ІНФОРМАЦІЙНЕ НАСИЛЛЯ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ	31
Єрис О.В., Галатюк Ю.М. ВИВЧЕННЯ ЗАКОНУ ОМА ДЛЯ ПОВНОГО КОЛА У ФОРМІ НАВЧАЛЬНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	32
Зеленчук О.В., Галатюк Ю.М. УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛАБОРАТОРНИХ	

РОБІТ З ФІЗИКИ НА ОСНОВІ РЕАЛІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ	34
Михаревич Є.В., Галатюк Ю.М. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ	36
Огієвич С.М., Галатюк Ю.М. МІЖПРЕДМЕТНА ІНТЕГРАЦІЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	37
Деркач О.І., Синіцька Н. В. ВЕКТОРНИЙ МЕТОД РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ	39
Собко В.О., Синіцька Н. В. МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ КООРДИНАТНО-ВЕКТОРНОГО МЕТОДУ ДЛЯ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ГЕОМЕТРІЇ	40
Шимчук Б.Р., Велесик Т.А. ЗАСТОСУВАННЯ КРАЄЗНАВЧОГО ПІДХОДУ У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ГЕОГРАФІЇ	41
Дмитрієвич В. В., Левчук І.Б. ВИТОКИ ОРГАНІЗАЦІЇ БЛАГОДІЙНИХ ПРАВОСЛАВНИХ ТОВАРИСТВ УКРАЇНИ	43
Філімонов Д.В., Левчук І.Б. СОЦІАЛЬНИЙ ПЕДАГОГ ОСВІТНЬОГО ЗАКЛАДУ ТА ЙОГО РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ШКІЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ 5 КЛАСУ	45
Романюк А.Л., Шадюк О.І. ЗНАЧЕННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ В ЛОГІКО-МАТЕМАТИЧНОМУ РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ	48
Кононець В.С., Шадюк О.І. СЕНСОРНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР	49
Денищук С.О., Шадюк О.І. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ВІРШІВ ДЛЯ ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	50
Гомон О.С., Козлюк О.А. ДИДАКТИЧНА ГРА ЯК ЗАСІБ КОРЕКЦІЇ ПОРУШЕНЬ ЗВУКОВИМОВИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	52
Зань З.П., Козлюк О.А. ПАРТНЕРСТВО ЗДО І СІМ'Ї З ПИТАНЬ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	54
Покорська М.О., Маліновська Н.В. УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ІГРАШКА В СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ДИТИНИ	55
Гуринчук А.В., Маліновська Н.В. МЕТОДИКА КОРЕКЦІЇ ФОНЕМАТИЧНОГО СЛУХУ ТА ФОРМУВАННЯ СПРИЙМАННЯ У ДІТЕЙ ІЗ ЗНМ	56
Колодій Т.М., Шадюк О.І. ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ДО СУЧАСНИХ УМОВ ЗДО	57
Кравчук А.Л., Шадюк О.І. ПОДОЛАННЯ ТРИВОЖНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ ПІД ЧАС ПОВІТРЯНОЇ ТРИВОГИ	59
Федорук І.Д., Маліновська Н.В. ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РІДНИМ МІСТОМ	61
Антонюк К.В., Маліновська Н.В. ЛГОПЕДИЧНА РОБОТА З ДІТЬМИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ.....	62
Ковальчук В.Л., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ СТВОРЕННЯ СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ ХУДОЖНЬОГО ОБРАЗУ В ОБРАЗОТВОРЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	64
Ребік М.О., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ОСВІТИ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ НА ЗАНЯТТЯХ ОБРАЗОТВОРЧОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	66

СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Чорноус Я.М., Кулакова Л.М. ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРОЯВУ ЕЙДЖИЗМУ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	68
--	----

СЕКЦІЯ ІІІ. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Зджанська Ю.А., Шевчук Т.М. ТОПОЛОГІЧНА МОДЕЛЬ НАНОСТРУКТУРОВАНОСТІ НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРІВ	69
Водько І.С., Сяська І.О. ВРАХУВАННЯ ВПЛИВУ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ АСИМЕТРІЇ МОЗКУ НА РОЗВИТОК НАВЧАЛЬНИХ І ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ШКОЛЯРІВ	70
Федорчук М.О., Кривцов В.В. ГІПЕРСПЕКТРАЛЬНЕ ЗОБРАЖЕННЯ ПОЛІМЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ ..	71
Жигалок С.В., Береза М.В., Сачук Р.М., Рудь О.Г. СТВОРЕННЯ БЕЗПЕЧНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ, ОСНОВ ЗДОРОВ'Я І ПРИРОДОЗНАВСТВА	72
Костів А.А., Радзиховський М.Л., Мельник В.В., Дишкант О.В. РОБОЧЕ МІСЦЕ ВЕТЕРИНАРНОГО ФАХІВЦЯ	73
Попадинець А.М., Сяська І.О. БІОІНДИКАЦІЙНА ОЦІНКА ЯКОСТІ ВОДИ ОЗЕРА БІЛЕ	74
Касянчик А.В., Демчук В.В. ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ УЧНІВ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ В СТАРШІЙ ШКОЛІ	74
Матеуш А.В., Шевців М.В. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЖИВАННЯ ОРНІТОФАУНИ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ В УРБАНІЗОВАНИХ УМОВАХ	76
Корнійчук Р.М., Мислінчук В.О. ДОСЛІДЖЕННЯ ФОТОМЕТРИЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ЗІР РІЗНИХ КОЛЬОРОВИХ ГРУП	78
Коханевич І.М., Левшенюк В.Я. ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ З ПРИРОДНИЧИХ НАУК НА ОСНОВІ МАТЕРІАЛІВ АСТРОНОМІЧНИХ БАЗ ДАНИХ	80
Урбан Г.Ю., Мислінчук В.О. ДОСЛІДЖЕННЯ ОРБІТАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ТА ОЦІНКА ВІДСТАНІ ДО ПУЛЬСАРУ PSR J0742-2822	81
Усик М.С., Мислінчук В.О. ОЦІНКА ВСЕСВІТУ З АНАЛІЗУ СПЕКТРУ ВИПРОМІНЮВАННЯ НАДНОВОЇ SN-2022 PRR	83
Чабан А.А., Мислінчук В.О. ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ РОБОТИ З ФІЗИКИ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ	85
Джус С.Л., Сачук Р.М., Якута О.О. МЕТОДИ ВИВЧЕННЯ ФАЛЬСИФІКАЦІЇ СУБСТАНЦІЙ КАЛЬЦІЮ ГЛЮКОНАТУ ТА БОРНОЇ КИСЛОТИ	86
Руснак І.М., Лико Д.В., Костишин Л.Є. ВИЗНАЧЕННЯ ПОДРАЗНЮВАЛЬНОЇ ДІЇ ЛІКАРСЬКОГО ЗАСОБУ БТФ ПЛЮС НА КРОЛЯХ.....	88
Гаюк Д.А., Сачук Р.М., Кацараба О.А. ВИЗНАЧЕННЯ ГОСТРОЇ ТОКСИЧНОСТІ НЕСТЕРОЇДНОГО ПРЕПАРАТУ ЦЕЛЕКСИБ НА БІЛИХ МИШАХ І ЩУРАХ.....	89
Жирун О.А., Сачук Р.М., Пепко В.О. ОСОБЛИВОСТІ ШТУЧНОГО РОЗВЕДЕННЯ ФАЗАНІВ.....	90
Галка І.В., Костолович М.І., Сачук Р.М. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АПІТУРИЗМУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	92
Казека О.В., Сачук Р.М., Стравський Я.С. ТОКСИКОЛОГІЧНИЙ КОНТРОЛЬ РЕГІДРАТАЦІЙНОГО ЛІКАРСЬКОГО ЗАСОБУ.....	93
Крижик Н.Б., Сачук Р.М., Сачук Р.М., Пепко В.О. ОСОБЛИВОСТІ УТРИМАННЯ ТА ВИРОЩУВАННЯ МОЛОДНЯКУ ФАЗАНІВ.....	94
Лясковець Г.С., Сачук Р.М., Калиновська Л.Г. ЕКОТОКСИКОЛОГІЧНИЙ КОНТРОЛЬ ІНСЕКТИЦИДУ НОВОГО МЕХАНІЗМУ ДІЇ	95
Маркарян В.В., Велесик Т.А., Маркарян Н.А. НАЙПОШИРЕНІШІ БУР'ЯНИ В КУЛЬТУРНИХ РОСЛИНАХ ЗАХІДНОГО ЛІСОСТЕПУ	97
Найко Д.О., Сачук Р.М., Пономарьова С.А. ТОКСИКОЛОГІЧНИЙ КОНТРОЛЬ НЕСТЕРОЇДНОГО ЛІКАРСЬКОГО ЗАСОБУ.....	98

СЕКЦІЯ ІV. МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Саєць П.М., Шинкарчук Н. В. ОРГАНІЗАЦІЯ ВІДДАЛЕНИХ РОБОЧИХ МІСЦЬ ЗАСОБАМИ VDI ...99	
Марчук С.В., Петренко С.В. ЦИФРОВИЙ РЕПОЗИТОРІЙ В НАУКОВО-ОСВІТНІЙ ІНФОРМАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ101	101
Микитенко О.О., Борак К.В. ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОНИТОРУ СТАНУ КОМП'ЮТЕРА...103	
Діда Г.А., Бордюк М.А. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМП'ЮТЕРНИЙ АНАЛІЗ УЛЬТРАЗВУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПРЕПАРАТІВ104	104
Зінчук Я.С., Ляшук Т.Г. ОГЛЯД ТА РОЗРОБКА РОЗУМНОГО ГОДИННИКА З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ ARDUINO104	104
Джус М.В., Шинкарчук Н.В. ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯТОРА CISCO PACKET TRACER ДЛЯ РОЗРОБКИ ІОТ РІШЕНЬ105	105
Шинкарчук Н. В. ТРЕНДИ ЗАСТОСУВАННЯ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ В ПОТОЧНОМУ РОЦІ108	108
Баньковський О.О. Антонюк М.С. РОЗВИТОК ІНФОРМАТИКИ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ107	107
Леміч М.І., Кирик Т.А. РОЗРОБКА СЕРВЕРНОЇ ЧАСТИНИ ДОДАТКУ З ВИКОРИСТАННЯМ NEST.JS НА ПРИКЛАДІ ОНЛАЙН-АУКЦІОНУ109	109
Хевзюк В.М., Кирик Т.А. ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА «ЕЛЕКТРОННИЙ ЖУРНАЛ»110	110
Ушаков М.А.Вороницька В.М. ВЕБЗАСТОСУНОК «САЙТ ФАКУЛЬТЕТУ МАТЕМАТИКИ ТА ІНФОРМАТИКИ РДГУ111	111
Дехтерук О.А., Вороницька В.М. РОЗРОБКА ВЕБСАЙТУ КАФЕДРИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА МОДЕЛЮВАННЯ РДГУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО МОДЕРНІЗАЦІЇ113	113
Веремейчик С.В. ВИВЧЕННЯ WEB-ДИЗАЙНУ В КУЛЬТУРОЛОГІЇ115	115
Кальницький Д.М., Кривонос О.М. ЯКІ Є ОСНОВНІ АЛГОРИТМИ ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ ГЕОМЕТРІЇ116	116
Сало В.В., Ляшук Т.Г. ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРА У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ З ФІЗИКИ 117	117

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Романюк Г.М., Давидюк Р.П. «РІДНІ ХАТИ» ЯК СКЛАДОВА КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ВОЛИНСЬКОГО ВОЄВОДСТВА118	118
Рушак В.Ю., Гуменюк О.В. ПРОЦЕС ПОЯВИ ТА РОЗВИТКУ ПЕРШИХ ДЕРЖАВНИЦЬКИХ ІДЕЙ ТА КОНЦЕПЦІЙ В. ЛИПІНСЬКОГО120	120
Онисковець А.О., Михальчук Р.Ю. РЕФОРМАЦІЯ В ІСТОРІЇ НІМЕЧЧИНИ122	122
Пухальська Н.В., Михальчук Р.Ю. СУЧАСНІ ІТ-ТЕХНОЛОГІЇ В АРХЕОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ124	124
Турченко М.М., Михальчук Р.Ю. ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ ГЕНОЦИДУ ВІРМЕН126	126
Чижук С.Я., Михальчук Р.Ю. ДОКТРИНА НІКСОНА В ЗОВНІШНІЙ ПОЛІТИЦІ США 1970-Х РР... 128	128
Крижанська О.В., Михальчук Р.Ю. СТАТУТ І СТРУКТУРА ЛІГИ НАЦІЙ130	130
Михалик С.В., Михальчук Р.Ю. РЕЛІГІЙНО-ФІЛОСОФСЬКЕ ТА ЕТИКО-МОРАЛЬНЕ ВЧЕННЯ КОНФУЦІЯ131	131
Харчук В.С., Гуменюк О.В. СКІФСЬКІ ЦАРСЬКІ КУРГАНИ: ОСОБЛИВОСТІ ВИНИКНЕННЯ132	132
Мефанік Т.С., Плюта Н. В. ГЕНОЦИД ВІРМЕНІВ В 1915-1923 РОКАХ134	134
Плюта В.А., Плюта Н. В. АКВААЕРОБІКА: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ135	135
Рижий А.А., Півоварчук В.М. ЖІНКИ ТРЕТЬОГО РАЙХУ ПІД ПРИЗМОЮ ПОВСЯКДЕННОСТІ137	137
Петровець М.А., Ворон О.П. КОРОЛЕВИ ДИНАСТІЇ ТЮДОР В ІСТОРІЇ АНГЛІЇ138	138
Буржинська Н.А., Ворон О.П. ДОЗВІЛЛЯ ЗНАТНИХ ОСІБ У ЕПОХУ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ139	139

Школярчук М.О., Плюта Н. В. БАБИНІ ЯРИ УКРАЇНИ – МІСЦЯ МАСОВОГО ВБИВСТВА ЄВРЕЇВ	.140
Портюх М.Л., Ворон О.П. ПОСИЛЕННЯ АБСОЛЮТИЗМУ У ФРАНЦІЇ ЗА ПРАВЛІННЯ ЛЮДОВІКА XIV141
Дудай В.Ю., Мартинчук І.І. ЗАГАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЯПОНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ВІДНОСИН В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТ.142
Мартинчук Ю. П., Малежик Д. І. НЕЙТРАЛІТЕТ ШВЕЙЦАРІЇ ТА РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ВІЙНА 144
Федюшко В. О., Мартинчук І.І. ЗАРОДЖЕННЯ СУФРАЖИЗМУ В АНГЛІЇ ТА БОРОТЬБА ЗА ВИБОРЧЕ ПРАВО ЖІНОК146
Чижевський О.О., Мартинчук І.І. РОЛЬ «МАЛИХ» НІЮРНБЕРЗЬКИХ ПРОЦЕСІВ 1946-1949 РР. ТА ФРАНКФУРТСЬКОГО ПРОЦЕСУ 1963-1965 РР. В ПОКАРАННІ НАЦИСТСЬКИХ ЗЛОЧИНЦІВ	... 148
Шушко М. О., Мартинчук І. І. КВЕБЕКСЬКА «ЖОВТНЕВА КРИЗА» 1970 Р.149
Рач М.В., Северова О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЖІНОЧОГО ФАВОРИТИЗМУ У ФРАНЦІЇ150

СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ЕКОНОМІСТ

Мельник В.В., Заглинська Л.В. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ УКРАЇНИ152
--	----------

СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Бондаренко М. І., Тюска В.Б. ОРГАНІЗАЦІЯ EVENT-ЗАХОДІВ У ТЕТЕРІВСЬКОМУ БУДИНКУ КУЛЬТУРИ: СУЧАСНИЙ ДОСВІД153
--	----------